

Compartir genera fraternitat

Romà Casanova, bisbe de Vic

El sant pare Francesc, amb la V Jornada Mundial dels Pobres, ens fa una crida a posar la mirada en els qui pateixen pobresa, tant els qui tenim a prop com els qui tenim lluny. Però no pas per a fer una estadística més, sinó per a posar-los en el nostre cor: són germans nostres! El Papa cita un sacerdot italià, Primo Mazzolari (que va exercir el seu ministeri sacerdotal en la primera meitat del segle passat), en el missatge per a aquesta jornada, amb aquestes paraules: «Als pobres els hem d'abraçar, no comptar.» La mirada de cada cristià i de tota la comunitat eclesial als pobres no ha de ser pas la que correspon a uns simples beneficiaris nostres, sinó que ha de ser la que correspon a uns germans i germanes amb qui compartim la vida; i, al mateix temps, participem els uns i els altres en el si de la comunitat cristiana per a fer present Crist enmig del nostre món.

Els pobres són els nostres germans, no uns simples beneficiaris nostres

Una mirada als pobres que inclogui la certesa que ells tenen molt a aportar-nos a nosaltres, no és sempre fàcil. Tenim massa tendència a exercir la pura beneficència, en què uns són els qui donen i uns altres els qui reben, els beneficiaris. Certament que sempre hem de fer el bé a tothom, però també hem de ser conscients que tots necessitem els altres. La simple beneficència «corre el risc de gratificar el qui la realitza i humiliar el qui la rep». El fet de compartir, tot cridant a la participació, tant del qui dona com del qui rep, genera fraternitat. Tinguem ben present que la pobresa no és la condició solament d'alguns, ja que, de fet, tots som pobres. Quantes vegades hem sentit com, els qui estan compartint la vida entre els més pobres del món, en països de missió, han afirmat que la seva experiència

és la d'haver rebut més que no pas el que ells havien donat! Ningú no pot tenir una mirada adequada envers el pobre que troba en el seu camí si no és conscient de la seva pròpia pobresa.

Jesús és el primer pobre, el qui ocupa el darrer lloc, i ningú no l'hi prendrà mai. Per això ell s'identifica amb els més pobres: *cada vegada que ho fèieu a un d'aquests, els més petits, m'ho fèieu a mi* (Mt 25). «Els pobres són veritables evangelitzadors, perquè foren els primers a ser evangelitzats i cridats a compartir la benaurança del Senyor i el seu Regne (cf. Mt 5,3).» Ells ens ensenyen molt sovint la solidaritat i la compartició. Certament que als pobres els falta quelcom, molt o poc, i, de vegades, àdhuc el necessari; però mai no «els manca tot, perquè conserven sempre la dignitat de fills de Déu, que res ni ningú no els podrà prendre».

